

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši „gledališka stolba“. Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Josip Jurčičev pogreb.

V Ljubljani 5. maja 1881.

Pri tužnem vremenu smo izročili truplo slovenskega pisatelja slovenske zemlji. Mej dnem je deževalo neprenehoma zjutraj in popoldne. A to nij motilo rodoljubja slovenskega! Tisoči so privreli k mrtvaškemu odru umrlega domoljuba, ter občudovali krasoto mnogobrojnih vencev, katero je bilo domoljubje slovenskega naroda iz vseh pokrajin položilo na rakev. Gotovo pa so tudi gorko želeli, da naj bi ponehal neprestani dež in da naj bi se nebo zvedrilo. In kakor bi bil Bog prošnje tisočeri uslišal, zvedrilo se je nebo ravno pred pogrebom.

Uže ob šestej uri se je vse tlačilo občinstva po zvezdi, katero je hotelo ali se udeležiti pri sprevedu ali pa samo „gledati“. Prišle so tudi deputacije iz raznih krajev slovenske dežele. Kolikor smo zamogli v gnječi videti, omenimo naj le deputacije iz Cerknice, iz Borovnice, iz Planine, iz Logatca, z Vrhnike, iz Kranja, iz Litije, iz Kamnika, iz Trsta itd.

Ob 6. uri zbrala so se društva v čitalnici, ter odšla potem k hiši Kolmanovej blizu gledališča, kjer je pokojnik stanoval. Ko so narodna društva dospela, nastala je takoj gnječa v gledaliških ulicah. Občinstvo je stalo tako rekoč mož pri možu po celej progi spreveda od hiše, kjer je „Narodna tiskarna“, po gledaliških ulicah, na frančiškanskem trgu, po slonovih in dunajskih ulicah skoraj do sv. Krištofa. V zvezdi in na frančiškanskem trgu, posebno na stopnicah frančiškanske cerkve stalo je na tisoče ljudi, ravno tako po vsej dunajski cesti do sv. Krištofa.

Ob 1/2 7. uri prišli so čestiti oo. frančiškani na čelu prečastiti gospod župnik Medic, da blagoslove pokojnega truplo. Pevci ljubljanske narodne čitalnice zapoje: „Nad zvezdami“; potem pa se prične razvijati dolga vrsta pogreba. Nosilec z bakljo stopal je prvi. Za njim je sledil križ, okinčan z lavorovim vencem slovenskega literarnega društva in trobojnim trakom. Za križem korakala je godba, za njo pa so se nosile zastave in sicer: Zastava čitalnice št. Vidske, potem zastava čitalnice v Ljubljani in zastava čitalnice v Spodnji Šiški. Za zastavami stopala je dolga vrsta ljubljanskih in šišenskih čitalničnih pevcev.

Njim so sledili nosilci vencev. Nosilo je v prvem oddelku, kolikor se je dalo brojiti, najmenj do 30 vencev, mej katerimi so se najbolj odlikovali venci in trakovi štajerskih Slovencev, ljubljanskih dijakov gornje gimnazije, katerega so nosili člani ljubljanskega „Sokola“, in krasni venec z napisom „Priatelji prijatelju“ z belo-črnimi trakovi. Akoravno nam je nemožno omenjati vseh kras-

nih vencev, vendar ne smemo pozabiti res okusnega venca, ki je nam napravljaj veliko veselje in vsem domoljubom z napisom: „Slovenskemu pisatelju narodni pripravniki!“ Po prvi vrsti nosilcev vencev sledili so prečastiti oo. frančiškani s križem in s prižganimi svečami. Za njim se je uvrstil drugi oddelek nosilcev podarjenih vencev. Tu smo z radostjo opazili jako krasno izdelani venec ljubljanskih bogoslovcev, venec slovenskega političnega društva „Edinost“ v Trstu, katerega so nosili tržaški Slovenci z najvišjim ponosom in venec borovniškega bralnega društva, kojega so nosili verni sinovi našega naroda — kmetski možje.

Omenjati bi bilo še mnogo vencev, krasnih, lepih in z jako pomenljivimi napisi, a to nij v prvi vrsti nalog današnjemu poročilu.

Res ginljivo je pa bilo videti v drugej vrsti nosilcev vencev, toliko nadpolne naše učeče se mladosti, katerej bode Jurčič gotovo ostal vzor domoljuba!

Za drugo vrsto nosilcev vencev je sledil voz z duhovščino, na čelu njej prečastiti g. župnik in gvardjan oo. frančiškanov g. Medic, Jurčičev sošolec in prijatelj. Potem pa je prišel mrtvaški voz, katerega so vlekli štiri črni konji. Rakev na vozu bila je zopet obložena s krasnimi venci. Za mrtvaškim vozom stopalo je sorodništvo: mati, brat, sestra in dr. Za njimi pa upravni odbor „Narodne tiskarne“ zastopan po načelniku dr. Zarniku in soudih dr. Papežu in Sovanu; potem deželni predsednik A. Winkler z deželnega glavarja namestnikom dr. Bleiweisom, ljubljanskim županom A. Laschanom. Sledili so mestni odborniki ljubljanski, solastniki „Ljubljanskega Zvona“, magistratni in deželni uradniki, profesorji srednjih šol, mej njimi šolski svetovalec Jakob Smolej, profesor Jurčičev, učitelji mestnih in narodnih šol iz raznih okrajev Kranjske, potem uradniki brzojava in pošte, mnogo deputacij z dežele, končno 24 čestitih gospodov teologov ljubljanskega semenišča, deputacija 14 mož ljubljanskega gasilnega društva, za njo pa mestjanov na stotine. Pred ženstvom stopali so dijaki ljubljanskih šol, dijaki tukajšnje gimnazije, realke in učiteljskega pripravništva, kateri so se udeležili od prvega do zadnjega razreda kakor en mož, tako rekoč v trumah Jurčičevega pogreba. Res srčno je moralo veseliti vsacega domoljuba, ko je videl, da je naša slovenska mladost, up naše prihodnosti, s tolikim ponosom prostovoljno spremljevala slavnega moža k zadnjemu počitku.

Le počasi pomikal se je spreved, ki je štel gotovo 3000 ljudi in katerega je gledalo nad 5000 ljudi mej gosto vrsto gledalcev. Komaj ob 3/4 8 uri dospel je spreved do cerkve sv. Krištofa. Nosilci vencev napravili so tu špalir na obeh straneh, po katerem se

je pomikal spreved v cerkev. Ko so se odpravile molitve v cerkvi, prenesli so v spremstvu vseh zastav in društev in nosilcev vencev truplo k zadnjemu počitku. Prostor, kjer bode spal Jurčič večno spanje, leži na jako odličnem, kraji tik Baumgartnerja sredi starega pokopališča stoječe kapele. Z obrazom bode gledal proti dolenski svoj domovini.

Ko je prečastiti g. župnik Medic opravil cerkvene molitve, zapeli so pevci ljubljanske čitalnice: „Usliši nas gospod“. Potem pa se je g. dr. Zarnik vstopil h grobu ter govoril jedernato in v srce sezajoče besede. Ta govor priobčimo v prihodnji številki. Potem pa se je množica razkropila, potrta in tužna. Tako smo izročili zemlji, kar je njenega, duh njegov pa naj ostane mej nami!

Na rakev položeni so bili na dalje še ti-le venci: 43. Slovenskemu pisatelju narodni pripravniki; 44. Narodnemu velemožu, jeklenemu značaju, trgovski opravitelji. 45. prof. Celestin v Zagrebu. 46. Slovensko literarno društvo na Dunaji. 47. Dijaki višje gimnazije v Rudolfovem. Več vencev bilo je brez napisa. Poslali so jih prijatelji in čestitelji pokojnega Jurčiča. Vseh vencev bilo je 54.

Upravni odbor dobival je od vseh strani slovenske zemlje telegrame, v katerih se je izraževala žalost nad bitko našo izgubo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 6. maja.

Cesarjevič **Rudolf** je pozdravil svojo nevesto 5. t. m. na solnograškem kolodvoru. Ob tri četrt na štiri se je pripeljal princinja Štefanija do solnograškega kolodvora s svojima roditeljema. Navzočno je bilo vse domače in tuje dostojanstvo, ki je prihodnji vladarici avstrijske izkazalo vso potrebno čast.

V seji državnega zbora ponedeljek je poslanec Zeithammer vložil predlogo glede reforme volilnega reda za v državi. Na češkem velikem posestvu in v galskem. Na češkem bi veliko posestvo volilo v dveh oddelkih in po volilnih krogih. V prvem volilnem razredu bi volili oni volilci ki imajo fidejkomis ali katerih posestvo je zapisano v deželnej tabli. Ti volijo pet poslancev. Ostali veliki posestniki volijo po političnih okrajih in sicer z volilnimi mesti Praga (4 poslance), Budejevice (4), Karlovi Vari (3), Reichenberg (4), Hrudim (3). Na ta način bi Nemci v češkem velikem posestvu pri volitvah ne imeli nikdar večine.

Državni zbor nadaljuje specialno budgetno debato.

Vnanje države.

Na Grškem se ne godi vse vlastim povoljno. Ljudstvo je nemirno in nezadovoljno s svojo vlado. Vendar so evropski poslaniki naznanili Grške, da je Turčija sprejela njihne mejne predloge. Grška vlada pa je obnovila da te predloge sprejme. Sicer se pa javlja

da je grško ljudstvo se sklepi svoje vlade jako nezadovoljno.

Dogovarjanja glede **kraljevih morilcev** trajajo še nadalje mej evropskimi vlastimi.

Tuniski bej je prosil rusko vlado za posredovanje v tunisko-francoske zadevi. Državni svetovalec ruski, Giers, pa je odgovoril, da ruska vlada nema nobenega uzroka, da bi posredovala, posebno še zato ne, ker je Anglija nevtralna, ki je v celej stvari bolj interesirana. Tuniski velikaši baje da pridigujejo sveto vojsko zoper Francoze.

Dopisi.

Iz Celja 2. maja. [Izv. dop.] Pred več kot enim letom je, kolikor je meni znano, celjsko učiteljsko društvo sklenilo, Musilija naprositi, naj svoje šolske pisanke tudi v slovenskem jeziku izdaje; poslale so se mu prestave, Musil je taiste ministerstvu za nauk predložil, ali kakor se čuje, predlog še do zdaj nij rešen!

Pa kaj hočemo od Conrada? Musilove pisanke so inšpektorji priporočevali in usiljevali, menda se je višjim šolskim oblastnjam potrebno zdelo mej slovensko deco kratke nemške povesti spraviti? Te misli so se mi potrdile, ko v nekem ščuvarskem gradskem lističi zahvalo nekega učitelja blizu skalske doline berem; zahvalo za toliko Musilovih pisank in toliko menda nemških slovnice, katere je dobil za ubogo šolsko mladino od „Deutscher Schulervereina“. Pač uboga šolska mladina, katera ima takega učitelja, kateri hoče z judeževim darilom deco v šoli še več z nemščino trpinčiti, namesto da bi se družega potrebnega naučili!

Tukaj imamo dvomljivo čast, da izhaja neki nemški list, ki se zove „Cillier Zeitung“; ta list, kateri se tukaj občno šaljivo „Rakuschisches Familien-Blatt“ zove, jezdari na visokem konji, kajti on je ganz deutsch. Deutsch ist unsere Wiege? Deutsch unsere Familie? Deutsch unsere Sitten? Deutsch unser Handel? itd. Ali ste res tako nespametni, da mislite, da se bode cela okolica ponemčiti dala zaradi peščice vas kričacev. V Celji mora vsak obrtnik, trgovec, uradnik, sploh vsakdo, ki ima z ljudstvom kaj opraviti, slovenščine zmožen biti; torej kje je vaša rein deutsche Stadt?

Ta Rakuschev „Familienblatt“ živi se le od škandala ter izliva svoj gnjusni žolč čez vse, kar je slovenskega. Ali z zadostjenjem vas zagotovim, da velik del boljšega celjskega mestjanstva ne ljubi prismojenih načel tega smrdljivega lista in da ne odobruje terorizma,

ki ga hoče ena družina na celjsko mestjanstvo s pomočjo znanega Forreggerja izvršiti.

X.

Iz Lokve 30. aprila. [Izv. dop.] Nij dolgo še tega, da se je pritoževal neki dopisnik iz Kostanjevice v „Slovenskem Narodu“, kako se godi s pismi, ki imajo slovenske naslove. Tudi pri nas se ne godi nič boljše, pisma, namenjena v Lokev, romajo čestokrat lep čas okoli predno jih dobi v roke dotični adresat. Prilagam vam, g. urednik tu pismo, ki ga mi je pisal nekdo iz Trsta in je po vsebini bilo za me važno in nujno. Naslov je bil jasno razločno napisan: X Y v Lokvi (Corgnale), a vendar, mestu koj drugi dan, dobil sem ga komaj po osem dnevnem romanji. Nič menj kot deset pečatov ga diči! Dobil sem pismo s prilepljenim listkom, na kojem so bile zapisane besede: „Bittet man nach Corgnale expedieren zu lassen“. —

Vas Lokev je blizu Trsta in tudi tako velika, da se je čuditi, da gospodje uradniki na pošti v Trstu ne vedo kje leži. Zmirom skoraj pošiljajo se sem namenjena pisma v hrvatske Lokve. In vendar uže imeni „Lokve“ in „Lokev“ morali bi tem geografom odpreti oči, ker prvo se rabi le v množini in je blizu Reke, a ime naše vasi rabi se le v ednini. Kdo li živi na Krasu, v tržaški okolici in na Piimorskem sploh v večini? Slovani živimo „tukaj“, in kdor hoče pri nas kot pošten uradnik dober kruh jesti, naj se tudi nauči, kako se našim vašem pravi po slovenski, drugače naj ide kamor hoč. —

Domače stvari.

— (Dr. Ivan Tavčar), ki je sedaj mej boleznijo Jurčičevo vodil in uredoval naš list, obdržal bode redakcijsko to vodstvo toliko časa, da dospé v Ljubljano novi urednik. Svoje dopisnike prosimo, da naj odslej svoja pisma adresirajo izključno le na uredništvo „Slovenskega Naroda“ v Ljubljani.

— (Dr. Janez Bleiweis) dobil je red železne krone tretje vrste. S tem odlikovanjem v zvezi je plemstvo. Mi odlikovanemu čestitamo iz vsega srca, ker imamo zavest, da je v njegovej osebi počesčena cela slovenska zemlja.

— (Surovost) Kdor je čital zadnjega „Slovenca“ moral se je z gnjusom obrniti od tega lističa, ki sedaj uže toliko časa umira, ali umreti ne more. Jurčičevo smrt objavil je

ta farizej v štirih vrsticah, pri tem pa pokojniku še svetih zakramentov privoščil nij! V „Novicah“, v „Danici“ in tudi v našem listu je povedano bilo, da so ga sprevideli s sv. zakramenti, ali v „Slovenca“ bil je previden samo z zakramenti! Komentara k takej surovosti pač nij treba! Dve rubriki pozneje srdi se gospoda Kluna organ, kojega sedaj ureduje menda nekov nunski kaplan, nad nami in nad dr. J. Tavčarjem. Napis tej rubriki diši po stranišči, in mi izjavimo enkrat za vselej, da s takim listom, ki leta z golimi stegni okrog, več polemizovali ne bomo. Takej „nagoti“ nasproti nam je uže še ljubši „Laibacher Wochenblatt“, kateremu smo samo „rohe Gesellen“! Istina pa je, da je človek vedno tak, kakor je pisava njegova! S tem je naša polemika po božnemu brezsrājniku nasproti za vedno končana!

— (Gospod Jakob Smolej), šolski svetnik in po milosti sedanje vlade tudi šolski nadzornik na Kranjskem, pokazal se je nam pri Jurčičevi smrti v čudnej luči. Ko je namreč zvedel, da se hoče hvaležna naša mladina udeležiti pogreba slavnega našega pisatelja, prijel je gospoda nadzornika krč (gospod nadzornik še vedno živi v perijodi Auerspergove vlade). Z bledim obrazom je letal od razreda do razreda ter prepovedaval učencem, nositi vence itd. „Wenn sie sich allenfalls betheiligen wollen, dann dürfen sie nicht zusammen gehen. Ich verbitte mir jede Demonstration!“ Gospod nadzornik Jakob Smolej, položite roko na srce in odgovorite, ali bi vi bili ravno tako ravnali, če bi bil na pr. v Ljubljani bil umrl Anastasius Grün ter bi bili nemški vaši učenci hoteli nositi vence pri sprevedu nemškega pesnika? Demonstracij po šolske mladini tudi mi ne želimo ter jih ne potrebujemo! Če pa hoče mladina počastiti pisatelja, pri katerem pokopu videli smo tudi gospoda deželnega predsednika, tedaj to nij demonstracija. Pripovedujejo nam, da je gospod Jakob Smolej iz golega sovraštva do slovenščine izdal svojo prepoved. Mi tega ne verujemo. Gospod šolski nadzornik je pač tak, kakor tista stara policija, katera je pri vsakem jesenskem listu, če je padel z veje, slutila zarote ter svoj nos vtikala v vsako stvarico. Pri tem pa je ta stara policija, mesto da bi bila kaj dosegla, vse pokvarila ter prouzročevala nepotrebno razkačenost! No pa gospod šolski nadzornik svojo eneržijo lahko tudi na drugem polji razvija! Naj bode raje svojim gospodom nemškim profesorjem za petami!

Listek.

Pravična in resnična pisma spectabilisova.

XIV.

Telegrama tudi še letos nijsem dobil dne 26. aprila t. l. iz Ljubljane, kateri bi mi bil imel naznaniti narodno zmago v II. volilnem razredu. Tesno je šlo nemškutarjem, ali ipak so nas še porinili na stran za eno leto, pa to nij drugače, ker je bilo naših premalo, a onih je bilo preveč. V I. razredu smo pač premagali pol sovražnika in spravili smo srečno v mestni zbor gosp. Fortuno, katerega ima uže samo po sebi zaznamenuje srečo.

Ker tedaj uže imamo svojo srečo v mestnem zboru ljubljanskem, se mi zdi, da bode skoro pričela pravična in resnična nesreča nad nemškutarji, katera jih bo kar po redu enega za drugim trebila in gonila iz mestnega zastopa

tako dolgo, dokler jih bo kaj, a čez tri leta bomo z restavracijo gotovi.

Letošnje volitve so bile samo „praeludium“, k letu še le bomo začeli redno popevati himno v dur tonu, kadar se nas bo nabralo več, zdaj je še premalo naših v II. razredu in tudi v I. razredu bi nam ne škodilo nekoliko več glasov, ko bi jih imeli.

Po pravici bi uže letos bili morali zmagati mi, ali po resnici so zmagali vendar le nemškutarski kandidati, kakor vam je le predobro znano. Iz tega vidite, da se resnica včasih loči od pravice in tara svojim potim sama brez pravice.

K letu bo drugače, če ne pride zopet kaj vmes, tako mislim jaz, vam tudi odkrito povem, ker mislim.

Če ravno nijsem rojen matematikar, se mi itak zdi čudna ironija, ka smo v manjšini Slovence, katerih so našli v Ljubljani 18.313, a v večini je manjšina od 5422 ljudij, in ka

imajo nemškutarji 19 zastopnikov v mestnem zboru, mi samo 11, akopram smo zmogli 577 glasov a oni samo 451 pri volitvah.

Pravično to nij, nikakor ne, resnično je pač, še preveč resnice nahajamo v tej okolnosti, pravice pa čisto nič.

Pa zdaj je uže prepozno lamentirati in jeremiade popevati za letos; k letu se bomo drugač prijel, če bo šlo, če ne bo šlo, bomo pa še potrpežljivi in počakali, saj smo uže vajeni čakanja, in dosti smo se tečajem preteklih let „s bikom boli“ kakor pravijo, mu bomo uže enkrat oba roga odkrhnoili, saj nema več tako ostrih rogov, kakor jih je imel tisti bik, s katerim se moramo bosti v eno mer in nam še ne da miru, čeravno uže vidno omaguje ter ga bo prej ali slej zalazila in ugonobila živinska kuga.

Nemškutarji se bahajo zdaj in pravijo, da je vlada nam pomagala, a njih da je na tla pritiskala. Kolikor se meni dozdeva, ki nijsem

— (Poroča cesarjeviča nastolnika vojvode Rudolfa.) Povsod po deželi, sosebno pa v glavnem mestu Ljubljani se delajo jako velikanske priprave slovesno praznovati poroko cesarjeviča nastolnika Rudolfa. V Ljubljani je naročenih in pripravljenih na tisoče zastav, katere bodo kinčale hiše v cesarskih, belgijskih in kranjskih barvah. Vsi delavci v teh strokah imajo polno dela, da izroče naročila, kajti Ljubljana bode okinčana tako krasno z zastavami, kakor doslej še nikdar ne. Tudi razsvetljava bode krasna. Rotovž ljubljanski bode razsvetljen s plinom. Nosil bode monogram novih visokih zaročencev, sestavljen jako lepo iz plinovitih plamenov. Tudi stolp na gradu bode okusno razsvetljen. Ljubljana bode zopet enkrat kazala, da so njeni prebivalci z iskrenim srcem Avstrijci.

— (Ljubljanski „Sokol“) priredi v proslavljanje poroke Nj. visokosti cesarjeviča Rudolfa z Nj. kraljevo visokostjo kraljično Štefanijo s pomočjo družih ljubljanskih in društev iz okolice v nedeljo dne 8. maja 1881 veliko ljudsko svečanost na sijajno dekoriranem vrtu Kozlarjeve pivovarne. Program: 1. Slavnostni prolog, zložila gospa Lujiza Pesjakova. 2. Petje združenega moškega zbora pevcev ljubljanske ter šišenske čitalnice. 3. Petje mešanega zbora šišenske čitalnice. 4. Plezanje na drevo za dobitke. 5. Loterija šišenske čitalnice. 6. Šaljiva tehtnica. 7. Umetalni ogenj in končni tableaux. Pri svečanosti bode svirala cela vojaška godba pešpolka veliki knez Mihael št. 26. Začetek ob 3. uri popoldne. Vstopnina za osebo 30 kr.; otroci plačajo polovico. Slavnostnega spreveda udeležé se naslednja društva: Požarna bramba ljubljanska; filharmonično društvo; društvo veteranov; Laibacher Turnverein; katoliško društvo rokodelskih pomočnikov; pevski zbor ljubljanske čitalnice; čitalnice iz Bizovjaka, Št. Vida in Šiške ter društvo „Sokol“. Društva zberó se s svojimi zastavami točno ob 1/2 2. uri popoldne na čitalničnem dvorišču in gredo potem skozi gospodske ulice, čez Št. Jakobski most, stari ter glavni trg, špitalske in slonove ulice po dunajske cesti na svečanostni prostor, na čelu jim godba. Pri odločno neugodnem vremenu preloži se svečanost na nedeljo 22. maja t. l.

— (Javna tombola) v slavo poroke cesarjeviča nastolnika vojvode Rudolfa, na korist meščanskega podpornega društva in otroške bolnice bode v nedeljo 15. maja t. l. popolu-

blizu vrtinca in gledam stvar mirnim okom, nij vlada prebudo pritiskala, nij posebno energijo pokazala in tudi nij nobenemu njenemu in našemu protivniku kaše zabelila, kakor bi si bil to marsikateri zaslužil, naročito tisti urednik „Laib. Ztg.“, ki je šel na našo škodo po svoje popravljat vladino izjavo tičečo se izborne agitacije, k večjemu nam je pomagala deželna sodnija, katera je ravno v pravem času dejala pod ključ tistega nemškutarskega Pressnitza, ki bi bil sicer glasoval, a sedaj nij mogel glasovati, ker je zgubil svoj aktiven votum, ter bo sam prišel pod pravičen in resničen porotniški pasiven votum in bo voljen po zaslugah na tri leta ali koliko, to ne vem povedati, ne v mestno zastopstvo, ampak nekam drugam.

Sicer ne bi bilo lepo in krščansko tudi ne bi bilo, ako bi se veselil kdo nesreča svojega bližnjega, ampak jaz kot spectabilis se smem veseliti, če vidim, da je zadela krivica pravična roka, ker sem vaju gledati take zadeve in tudi vem, da brez šibe božje ne bi bilo mogoče shajati na svetu.

dne na kongresnem trgu. Dobitki bodo jako lepi in bode baje igrala pred začetkom tudi vojaška godba.

— (Še nekaj o poslednjih volitvah) Poroča se nam, da je o letošnjih dopolnilnih volitvah za mestni zbor zvonar Vojteh Samassa, ki se je poslednje čase hvalevredno nevtravno obnašal, zopet stopil iz svoje rezerve; kajti njegov knjigovodja — ki čuje na ime Friedrich — je zapovedal vsemu V. Samassovemu osebju — kar ga ima volilno pravico — da mora voliti kandidate nemškutarske stranke. Da bi si kaj tacega g. Friedrich ne bil dovolil brez izrečnega dovoljenja g. Samassinega, razume se samo po sebi. G. Samassa pa naj še enkrat preračuni, koliko mu je v tistem času, ko se je kazal odločnega nasprotnika naših narodnih teženj, to njegovo postopanje dajalo dobička.

— (Pretirana ljubeznjivost uradnikov na tukajšnji Rudolfovej postaji.) Posel z Vrhniko pride zadnjo sredo na tukajšnji kolodvor Rudolfove železnice hoteč nekaj na vago oddati. Obrne se do nekega tam stoječega g. uradnika in ga ponižno vpraša: Gospod, ali se tukaj odda na vago? A oni gospod se po nemški zadere nad njim: Leck mich Kaj hoče kmetič storiti? Po naše se odreže: „Bog lonej.“ —

— (Posušenje ljubljanskega močvirja.) Oglasilo se je na razpis glavnega odbora za osušenje ljubljanskega močvirja uže do sedaj precejšnje število inženirjev in strokovnjakov, kateri hočejo napraviti načrt, po katerem bi se na tem močvirju napravile take priprave, da bi voda lahko odtekala in ako bi bilo treba tudi dotekala. Mej gospodi, kateri hočejo prevzeti izdelovanje načrta, so gg.: inženir Podhajsky z Dunaja, dr. Vincentini iz Trsta in inženirja Klemenčič in Tomek iz Ljubljane. Končno odločbo ima c. kr. ministerstvo za poljedelstvo.

— (Narodna čitalnica v Cerknici) priredi na slavo poroke Nj. c. visokosti cesarjeviča Rudolfa in princezne Stefanijske dne 8. maja 1881 v prostorih g. Josipa Milavca veliko besedo s sledečim sporedom: 1. Himna, zbor. 2. Slavnostni govor. 3. Večerna, zbor. 4. So'za, čvetospev. 5. Strunam, zbor. 6. Kolo, zbor. 7. Krojač Fips, veseloigra. 8. Tombola. 9. Ples. Začetek ob 1/2 8 uri zvečer. Vstopnina za ude 20 kr. za ne ude 30 kr. od oseba. Dohodek namenjen je revnej šolske mladini.

Tisti taki c. kr. Rempeši, ki ne verujejo ne stalnost sedanje Taaffejeve vlade, in mislijo, da bode prej ali slej postal litijski „Turopoljec“ minister, tisti se mi pač smilijo zato, ker niso hudobni, ampak bedasti so, če zares mislijo kaj takega in so vsmiljenja vredne reve — duševni evnuhi, pa jih bom obžaloval, kadar bom zvedel, da je tega ali onega takega c. kr. Rempeša nespametnega zadela pravična roka, ter ga avanzirala ven iz naše dežele ali pa v zasluženost stanje miru, kakor se je to uže dogodilo nekaterim čisto po pravici in po resnici.

Ker vam nemam danes nič veselega ali prijetnega poročati, rajši neham pisati, nego da vas dolgočasim; itak se mi pa zdi to pismo tako suhoparno, kakor da mi ga je gosp. profesor Ž. diktiral, ali sploh kateri profesor, ako mislite, da nij lepo zadevati se brez potrebe v osebnosti.

Prejmite moj srčni pozdrav!

Spectabilis.

10. maja t. l. bode ob 9 uri slovesna sv. maša z zabvalno pesnijo, potem delitev knjig ubogejšolske mladini; zvečer ob 8 uri streljanje, razsvitljava trga in stare lipe, pod katero bodo se popevale narodne pesni. Vojaški rezervisti in veterani, z jezdicami in godbo na čelu, bodo ob 9. uri zvečer prehodili trg. K besedi dne 8. in narodnej veselici pod lipo dne 10. maja t. l. vabi vse rodoljube odbor.

— (Na Krimu) pri visočini kakih 4000 črevljev bode svečavo napravil kupčevalec g. A. Kocmur v slavljenje poroke Nj. c. kr. visokosti cesarjeviča Rudolfa s princesinjo Štefanijo. Ponedeljek 9. maja o 5. uri popoldne se bo zažgal kres; ob 8. uri zvečer bode gromovito streljanje in potem umetalni ogenj raznih barv in končno zopet kres do enajste ure v noč.

— (Program slovesnosti,) katero priredi ves vipavski okraj v spomin poroke Nj. visokosti cesarjeviča Rudolfa z Nj. kraljevo visokostjo kraljično Štefanijo. I. V soboto dné 14. maja 1881. 1. Zvečer ob mraku razsvetljenje vipavskega trga, zažiganje kresov po celem vipavskem okraju in streljanje z možnarji. 2. Baklada s slovesnim sprevedom po vipavskem trgu do Gradiš in spremljevanjem cele vojaške godbe pešpolka baron Hess št. 47 iz Gorice. II. V nedeljo dné 15. maja 1881.

1. Zjutraj ob 4. uri 101 strel z možnarji na visočini pod starim gradom nastavljenimi. 2. Zjutraj ob 5. uri budnica cele vojaške godbe pešpolka baron Hess št. 47 po vipavskem trgu. 3. Okinčanje vipavskega trga z zastavami. 4. Ob 10. uri popoldne slovesna sv. maša v vipavske farne cerkvi. 5. Ob 12. uri banket zastopnikov vipavskega okraja in povabljenih gostov. 6. Ob 3. uri popoldne skupni odhod z vojaško godbo in društvenimi zastavami iz vipavskega trga na Zemono. Ob 1/2 4. popoldne zžetek ljudske veselice na Zemoni s slavnostnim govorom, petjem, plesom, plezanjem, tekanjem v vrečah itd.

— (Vspored svečanostij), ki se bodo vršile povodom poroke Nj. cesarske kraljeve visokosti, presvitlega cesarjeviča nadvojvode Rudolfa avstrijskega z Njeno kraljevo visokostjo, presvitlo princezino Štefanijo belgijsko 8., 9. in 10. maja 1881 v Rudolfovem. V nedeljo 8. maja. Mestna srenja. Ob 11. uri popoldne izroči mestno predstojništvo g. c. kr. okrajnemu glavarju od mesta visokim zaročnikom poklonjeno voščilno adresno. Strelišče. Ob 1. uri popoldne se prične slavnostno in svobodno streljanje. V ponedeljek 9. maja. Strelišče. Ob 9. uri popoldne se bode streljanje nadaljevalo; koncem streljanja sledi razdelitev dobitkov. Mestna srenja. Ob 8. uri zvečer. Razsvitljava mesta; začetek se naznani s streli. Mestna in mestne straže godba. Ob 8. uri zvečer. Velika zorja. Narodna čitalnica in prostovoljna požarna bramba. Ob 8. uri zvečer. Lampijonada in baklada, kateri se boste izvršili po udih obeh društev. Prostovoljna požarna bramba. Ob 10. uri zvečer. Veselica v kazinske dvorani. Vtorek 10. maja. Mestna srenja. Ob 5. uri zjutraj. Vspostavljanje cesarske zastave, streljanje z možnarji, dekoracija mesta. Mestna in mestne straže godba. Ob 5. uri zjutraj. Budnica. C. kr. državna gimnazija. Ob 8. uri. Slovesna sv. maša v frančiškanske cerkvi. Mestna srenja. Ob 9. uri se razdelé na rotovži milodari mej revne. V kolegijatske kapitelske cerkvi ob 10. uri velika svečana sv. maša, katere se tudi udeležiti v paradi uniformirana mestna straža in prostovoljna požarna bramba, ki defilirata po kon-

čanej sv. maši pred g. c. kr. okrajnim glavarjem. Poklon pri g. c. kr. okrajnem glavarji. Ob 12. uri. Kazinsko društvo. Ob 1. uri popoldne. Slavnostni banket v kazinski dvorani. Narodna čitalnica. Ob 8. uri zvečer. Sijajni ples s slavnostnim govorom in petjem.

— (Ptujška čitalnica) priredi dne 8. maja slovesno besedo, da proslavi zaroko Nj. visokosti, Rudolfa in Stefanije s sledčim programom: 1. Titl: Slavjanska ouvertura — igra godba tukajšnjega muzikalnega društva. 2. Slavnostni govor — govori g. dr. Ferjančič. 3. Stöckl: Poutpourri slovanskih pesnij — igra godba tukajšnjega muzikalnega društva. 4. Nedved: Mili kraj — moški zbor. 5. Mladost — samospjev za bariton s spremljevanjem orkestra — poje g. dr. Ferjančič. 6. Mašek: Strunam — moški zbor. 7. Maiseder: Stanovička — igra za gosle s spremljevanjem orkestra. 8. A. Hajdrich: Jadransko morje — moški zbor. Da se čitalniški prijatelji te slavnosti v prav obilem številu udeležijo, vabi uljudno odbor.

— (Iz Velike Nedelje) se nam piše: Radostno se tukaj pričakuje dan poroke našega cesarjeviča Rudolfa s princesinjo Štefanijo in v obče se misli na to, kako ta dan slavnostno obhajati. Pri nas se bo storilo, kar je primerno in na deželi mogoče, da izkažemo udanost svojej slavnej cesarskej hiši. Slovenci! pokažimo povsod, da vse zaupanje stavimo v cesarjeviča prestolnika.

— (Občni zbor pokojninskega zavoda zastopnikov banke „Slavije“) bode, kakor je razvidno iz oznanila na poslednji strani današnjega lista, dne 16. maja t. l. v Pragi. Kakor se nam poroča, napreduje ta zavod — kakoršnjega razen „Slavije“ nemadoslej še nobeno drugo zavarovalno društvo — prav sijajno, kajti v kratkej dobi komaj dveh let naraslo je premoženje, ki se je nabralo iz doneskov 3223 zastopnikov, do 17.800 gld., od katerih je vloženi 8443 gld. 12 kr. v praškej mestnej hranilnici, 8303 gld. 73 kr. pa v pivej občanskej založnici v Pragi. Dobrotorni namen tega zavoda dokazal se je uže pri enem zastopniku, kateremu še na podlagi predloženih dokazov, da je nesposoben k daljšemu zaslužku, izplačuje dosmrtna letna pokojnina.

— (Gospod Viljem Ogrinec), okrajni sodnik v Metliki, nam piše, da nij nikdar govoril tistih besed zavoljo izreje svoje hčerke. Mi konstatiramo to, čeravno smo bili tisto notico zajeli iz vira, ki se je nam popolnem zanesljiv videl.

— (Popravek) Vašega dopisnika trditev, da sem bil jaz 24. aprila 1881 pri banketu v Litiji, moram kot neresnično proglasiti; kajti šel sem bil imenovan dan k svojememu očetu na Farškikal; torej me g. dopisnik niti njegov poročevalec nijsta mogla v Litiji videti. To lahko s pričami dokažem! Z odličnim spoštovanjem Josip Zajc, nadučitelj v Velikem gabru.

Telegram „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 6. maja. Slovenski poslanec dr. Tonkli je v današnji seji državnega zbora odločno zavrnil Teuschlove srdite napade na slovenske šole ter izjavil, da je slovansko prebivalstvo na Primorskem živo vznemirjeno vsled Depretisove animoznosti zoper Slovane.

Tukaj se je velikansko pripravilo za sprejem cesarjevičeve zaročnice princesinje Štefanije, ki je sem došla pri najlepšem vremeni.

Dunajska borza 6. maja.

Enotni drž. dolg v bankovcih	78	gld.	40	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	78	"	85	"
Zlata renta	96	"	15	"
1860 drž. posojilo	132	"	25	"
Akcije narodne banke	854	"	—	"
Kreditne akcije	345	"	10	"
London	117	"	85	"
Srebro	—	"	—	"
Napol.	9	"	32	"
C. kr. cekini	5	"	55	"
Državne marke	57	"	50	"

Bergmanovo

mjilo zoper pege, s katerim se pege popolnem odpravijo; 1 kos 45 kr. Prodaja Jos. Svoboda, lekarnar v Ljubljani, na Preširnem trgu. (166—7)

Podpisani priporočam čestitemu občinstvu, posebno potnikom, svojo dobro oskrbljeno, blizu kolodvora **St. Peter** uže 23 let obstoječo

„Národní gostilno“, („Hôtel National“).

Naj vsakateri se potruji priti, kdor želi biti dobro in brzo postrežen z dobrim naravnim vinom: kraškim teranom, dolencem, starim hrvatom in dobro domačo vremšino ter svežo z ledenice Puntigamsko pivo, mnogovrstne domače in tuje botelije, likerje, domači 4letni slivovec vsake vrste in okusne jedi, vedno pripravljene spodobno opravljene sobe z več posteljami; pri vsakem vlaku je sluga za spremstvo potnikov; najnižjo ceno zagotavlja

(144—5)

Ivan Korošec.

Poletno stanovanje

v prav zdravem kraju na **Gorenjskem**, pet minut od železniške postaje Medvode oddaljeno, oddaja se s **pohištvom** vred do oktobra t. l. v najem. Stanovanje ima 2 lepi, svetli sobi, kuhinjo s šparherdom; ob enem se oddaja tudi vrt s sadnim drevjem **prav po ceni**. — Natančneje se izve pri gospodu

(248—5)

Nikolaju Jamniku, v Medvodah na Gorenjskem.

Kothe-jevo ustno vodo,

zbog njenih izvrstnih lastnostij zoper **zobne bolečine in ustni smrad** znano, priporoča a **flacon 35 kr.** z navodilom za rabo vred

JOH. GEORGE KOTHE,

dvorni liferant v Berlinu.

Podružnica: Dunaj, I, Tiefer Graben 37, I. V Ljubljani jo ima pravo samo lekarnar gospod **Jul. pl. Trnkóczy.** (194—5)

„SLAVIJA“, vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

VABILO
k tretjemu rednemu občnemu zboru
pokojninskega zavoda zastopnikov banke „SLAVIJE“,
ki bode

dné 16. maja 1881 ob 10. uri popoldne
v lastnej hiši banke „Slavije“ na Senovážném náměstí št. 978-II.

PROGRAM:

1. Sporočilo za leto 1880.
2. Volitve: a) šestih članov upravnega odbora, b) šestih namestnikov.

Izpisek iz pravil pokojninskega zavoda.

Čl. 15. Upravni odbor zastopniškega pokojninskega zavoda „Slavije“.

Neposredno upravo pokojninskega fonda oskrbljuje poseben odbor, ki obstoji:

- a) iz enega člana upravnega svetovalstva, katerega poslednje iz svoje srede izvoli;
- b) iz uradujočega ravnatelja in glavnega tajnika;
- c) iz šestih poverjenikov, katere udeležniki pokojninskega fonda iz svoje srede izvolijo.

Razen tega voli se za vsacega poverjenika še namestnik, vseh vkup torej šest, kateri morajo vsi v Pragi ali pa v njenej najbližnji okolici stanovati.

Ti namestniki zastopajo prave odborove člane, ko bi utegnili biti zadržani.

Poverjeniki se volijo vselej za jedno leto v občnem zboru udeležnikov, ki se v ta namen vsako leto skliče.

V Pragi, dné 29. aprila 1881.

Upravno svetovalstvo „SLAVIJE“,

vzajemno zavarovalne banke v Pragi.

(259)

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodec

in nepresežno zoper ne-slast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihnenje, kislo podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezni na vranici, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar **C. Brady**, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane **35 kr.**

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajski cesti; lekarna Josip Svoboda, na Preširnem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Mich. Guglielmo. Celje: lekar J. Kupferschmid; Kranj: lekar Drag. Šavnik; Kamnik: lekar Josip Močnik.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisneno besedo: **Echte Maria-zeller Magentropfen** — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljeno **varstveno znamenje** in zavoj mora biti zapečaten z našim **varstvenim znamenjem**. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nimajo teh znakov istinitosti, naj se zavržejo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučajji takoj naznajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (362—38)